

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 88 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilbagesendt til Landstinget.

Næste Møde afholdes Tirsdag den 22. Februar Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Første Behandling af:

Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.

Mødet hævet Kl. 1²⁵.

68de Møde.

Tirsdag den 22. Februar Kl. 1.

Formanden: Udvalget angaaende Forslag til Lov om Oprettelse af Sønderjydske Hypoteklaanefond, til hvilket Udvalg er henvist: Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 296 af 28. Juni 1920 om Oprettelse af en Laanekasse i Sønderjylland, har afgivet Betænkninger over begge de nævnte Lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4433; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2365.)

Sagen sattes til Forhandling:

Formanden: Under den indledende Forhandling om dette Lovforslag vil der ogsaa kunne gøres almindelige Bemærkninger om de øvrige Lovforslag, der er fremsat i Anledning af den økonomiske Krise.

Knud Kristensen: Om Enkeltheder i det Lovforslag, som i Dag staar paa Dagsordenen, skal jeg for mit Vedkommende ikke gøre mange Bemærkninger. Jeg kan i saa Henseende henvise til Indenrigsministerens Fremsættelsestale og de trykte Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget. Jeg skal kun fremsætte nogle Bemærkninger angaaende Lovforslagets Formaal og de Veje, ad hvilke Formaalene søges naaet.

Lovforslaget har to Hovedformaal. Det første er at nedsætte de offentlige Udgifter og det andet at føre vor Arbejdsløshedslovgivning ind paa Baner, som er sundere for Erhvervslivet, for Arbejderne selv og for hele Samfundet end de Baner, som den nuværende Lovgivning paa disse Omraader følger.

Hvad nu det første Formaal, Besparelsen, angaar, er Lovforslaget, som Indenrigsministeren gjorde opmærksom paa, delt i fire Afsnit. Det første Afsnit angaar Arbejdsanvisningen, og dér skal da efter Lovforslaget kunne gennemføres en Besparelse med Hensyn til Arbejdsanvisningskontorerne, ved at disses Antal indskrænkes betydeligt. Ministeren nævnte, at han havde haft under alvorlig Overvejelse helt at opheve Arbejdsanvisningskontorerne, og hvis det havde kunnet lade sig gøre, hvis man kunde have henvist Arbejdsanvisningen alene til de Institutioner, hvor nu de fleste Anvisninger foretages, nemlig Arbejdsløshedskasserne, vilde det sikkert have været det enkleste og ogsaa det billigste. Men Ministeren mente, at det dels af Hensyn til de statistiske Oplysninger, dels af Hensyn til Kontrollen var ugørligt at gaa til fuldstændig at standse Arbejdsanvisningskontorenes Virksomhed. Jeg kan meget vel forstaa disse Betragtninger og kan ogsaa billige dem. Men Lovforslaget byder dog paa en væsentlig Indskrænkning af Arbejdsanvisningskontorenes Antal, og der menes herigennem at kunne spares for Staten 80 000 Kr. og for Kommunerne 160 000 Kr., altsaa tilsammen 240 000 Kr., og det er sikkert en Besparelse, der vel nok i Modsetning til andre Besparelser kan vinde Tilslutning fra de fleste for ikke at sige fra alle Sider, baade her i Salen og udenfor.

Det andet Afsnit i Lovforslaget angaar Arbejdsløshedsforsikringen og Arbejdsløshedskassernes Virksomhed. Her foreslaas der en anden Fordeling, andre Principper, hvorefter Tilskuddet fra det offentlige til Arbejdsløshedskasserne skal gives, og det forekommer mig, at de Principper, der foreslaas i Lovforslaget, har væsentlige Fordele fremfor de Tilskudsregler, der findes i den gæl-